

9. MEDYTACJA Dz 8; 25-40

Kiedy dali świadectwo i opowiedzieli słowo Pana, udali się w drogę powrotną do Jerozolimy i głosili Ewangelię w wielu wioskach samarytańskich. «Wstań i idź około południa na drogę, która prowadzi z Jerozolimy do Gazy: jest ona pusta» - powiedział anioł Pański do Filipa. A on poszedł. Właśnie wtedy przybył do Jerozolimy oddać pokłon Bogu Etiop, dworski urzędnik królowej etiopskiej, Kandaki, zarządzający całym jej skarbcem, i wracał, czytając w swoim wozie proroka Izajasza. «Podejź i przyłącz się do tego wozu!» - powiedział Duch do Filipa. Gdy Filip podbiegł, usłyszał, że tamten czyta proroka Izajasza: «Czy rozumiesz, co czytasz?» - zapytał. A tamten odpowiedział: «Jakżeż mogę [rozumieć], jeśli mi nikt nie wyjaśni?» I zaprosił Filipa, aby wsiadł i spoczął przy nim. A czytał ten urywek Pisma: Prowadzą Go jak owcę na rzeź, i jak baranek, który milczy, gdy go strzygą, tak On nie otwiera ust swoich. W Jego uniżeniu odmówiono Mu słuszności. Któż zdoła opisać ród Jego? Bo Jego życie zabiorą z ziemi.

«Proszę cię, o kim to Prorok mówi, o sobie czy o kimś innym?» - zapytał Filipa dworzanin. A Filip wychodząc z tego [tekstu] Pisma opowiedział mu Dobrą Nowinę o Jezusie. W czasie podróży przybyli nad jakąś wodę: «Oto woda - powiedział dworzanin - cóż przeszkadza, abym został ochrzczony?» I kazał zatrzymać wóz, i obaj, Filip i dworzanin, zeszli do wody. I ochrzcił go. A kiedy wyszli z wody, Duch Pański porwał Filipa i dworzanin już nigdy go nie widział. Jechał zaś z radością swoją drogą. A Filip znalazł się w Azocie i głosił Ewangelię od miasta do miasta, aż dotarł do Cezarei.

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna: prosz o łaskę, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny skierowane były wyłącznie na służbę i chwałę Boga (można też użyć własnej modlitwy o całkowite poddanie się Jego Duchowi).

Obraz do medytacji: W wyobrażeniu medytacji zatrzymaj się w momencie, w którym Filip podbiega do wozu, którym jedzie urzędnik królowej etiopskiej. Zwróć uwagę na pojazd, którym porusza się dostojnik. Czyta zwój księgi z proroctwem Izajasza. Filip podbiega i wchodzi w dialog z Etiopem. Jeśli Ci wyobraźnia na to pozwala, zauważ okoliczności: pogodę, stroje bohaterów, krajobraz drogi z Jerozolimy do Gazy. W jakim wieku są ci, których spotkanie opisuje św. Łukasz w Dziejach Apostolskich? Zauważ ich twarze, gesty, usłysz ton głosu, itp.

Prośba do tej medytacji: zwróć się do Jezusa, błagając o Ducha Świętego, który pozwoli Ci wyjść odważnie ku innym z Dobrą Nowiną.

1. Etiop

Urzędnik, którego imienia nie poznajemy, musi być człowiekiem zaufanym Kandaki, królowej etiopskiej. To potężne państwo w czasach biblijnych, a przyglądamy się człowiekowi zapewne kompetentnemu w swoim urzędzie, a zarazem szanowanemu i bogatemu.

Etiop najwyraźniej poszukuje duchowo. Pragnie więcej, ponad to, co zna. Przybył więc do Jerozolimy, żeby oddać pokłon Bogu. Czyta księgę proroka Izajasza. Szuka jak potrafi.

Przyglądając się jemu, spoglądaj na swoje zainteresowanie Bogiem. Co sprawia, że chcesz z Nim przebywać? Już z perspektywy kończących się rekolekcji, spójrz na swoje motywacje wejścia w nie i trwania w modlitwach. Co sprawia, że szukasz? Czego więcej pragniesz?

2. Filip

Filip jest w innym punkcie duchowej drogi niż urzędnik królowej Kandaki. Etiop wydaje się być człowiekiem gorliwym, a zarazem początkującym w poznawaniu dróg Boga. Filip

natomiast zna sposoby działania Ducha Świętego, rozpoznaje Jego zaproszenie i w zaufaniu idzie za głosem Pana.

Duch Święty daje uczniowi Jezusa jasne wskazania, odnośnie miejsca i czasu spotkania z dworzaninem. Ma dołączyć na drodze do wozu Etiopa, ale jeszcze nie zna tematu rozmowy. Wie, ile musi wiedzieć na ten moment. Ufa duchowej intuicji i robi to, do czego jest przez Boga zachęcony.

Tymczasem, dostojnik królowej Kandaki czyta święte Pisma, ale ich nie rozumie. Potrzebuje duchowego przewodnika, który pozwoli mu pojąć Boże drogi. Filip opowiada o Jezusie, wyjaśniając prorocтва, które znalazły już wypełnienie w Tym, który oddał życie za człowieka i zmartwychwstał. Etiop nie miałby szansy tego zrozumieć, gdyby Filip nie pozwolił się poprowadzić Duchowi Świętemu i nie przyjąłby roli duchowego towarzysza. Sam doświadczył Zmartwychwstałego i może o Nim opowiadać innym.

Przyglądając się Filipowi, obserwuj swoją otwartość na dzielenie się wiarą z tymi, którzy Jezusa znają mniej od ciebie. Pokorą nie jest w takim przypadku zachowywanie swojego duchowego doświadczenia dla siebie. Będzie nią pójście do tych, do których jesteśmy zaproszeni z tym, co sami mamy w sercu. Rozmawiaj z Jezusem do kogo On cię posyła.

3. Sposób działania Ducha Świętego

Bóg ma plan. Duch Święty „aranżuje” spotkanie dwójki ludzi, którzy są potrzebni sobie na swojej drodze życia. On podpowiada gdzie i jak ma odbyć się dane spotkanie, bo zna odpowiedni czas na nawrócenie, jaki ma każdy z nas. Filip spotyka się z urzędnikiem Kandaki we właściwym momencie, a on sam jest tym, który ma odpowiednią wiedzę i doświadczenie, żeby Etiopowi pomóc.

Scena opisana w Dziejach Apostolskich pokazuje troskę Boga w praktycznym działaniu. Pan nie pozwolił, aby dobre pragnienie dworzanina etiopskiego pozostało bez odpowiedzi. Duch Święty prowadzi Filipa w każdym kolejnym etapie – spotkania na drodze do Gazy, chrztu po wyjaśnienie kim jest Jezus i zaproszenie go natychmiast do dalszej drogi, w Azocie, Cezarei oraz innych miejscach. To Bóg wyznacza plan, a kiedy człowiek jest Mu posłuszny, Dobra Nowina dociera do otwartych na nią.

Napełniaj się Duchem Świętym i otwieraj się coraz bardziej na Niego. On posyła swoich uczniów i uczennice do innych. Jeśli potrzebujesz jasności co jest twoim zadaniem, proś o to. Jeśli potrzebujesz więcej osobistego doświadczenia, którym będziesz się mógł dzielić z innymi, proś o to. Jeśli potrzebujesz odwagi, żeby wyjść do innych, proś o to. Niech Jezus posyła cię tam, gdzie On sam chce.

Rozmowa końcowa.

Porozmawiaj ze Zmartwychwstałym jak z przyjacielem o tym, co było ważne dla ciebie w tej medytacji. Na koniec odmów *Sekwencję do Ducha Świętego*.

*Przybądź, Duchu Święty,
Spuść z niebiosów wzięty
Światła Twego strumień.
Przyjdź, Ojczy ubogich,
Dawco darów mnogich,
Przyjdź Światłości sumień!
O najmiłszy z Gości,
Słodka serc radości,
Słodkie orzeźwienie.
W pracy Tyś ochłodą,
W skwarze żywą wodą,
W płaczu utulenie.
Światłości najświętsza!
Serc wierzących wnętrza*

*Podдай swej potędze!
Bez Twojego tchnienia
Cóż jest wśród stworzenia?
Jeno cierrń i nędze!
Obmyj, co nieświęte,
Oschłym wlej zachętę,
Ulecz serca ranę!
Nagnij, co jest harde,
Rozgrzej serca twarde,
Prowadź zabłąkane.
Daj Twoim wierzącym,
W Tobie ufającym,
Siedmiorakie dary!
Daj zasługę męstwa,
Daj wieniec zwycięstwa,
Daj szczęście bez miary!*